

Školitelský posudek

Průběh doktorského studia Pavla Bára byl v mnoha ohledech příkladný. V souladu se zaměřením Ústavu dramatické a scénické tvorby si diplomant vybral téma, které mu umožnilo scénické podoby a proměny zvoleného fenoménu zkoumat prakticky i historicko-teoreticky, neboť po celou dobu ad 1 ‘dělal divadlo’ i ad 2 ‘bádal o divadle’.

Ad 1 – v divadelní praxi začínal jako produkční a posléze se jako dramaturg i jako spoluautor podílel na vzniku úspěšných operetních a muzikálových inscenací v českých divadlech (*Funny Girl* ve Státním divadle Ústí nad Labem – dramaturg, *Orfeus v podsvětí* ve Státním divadle v Košicích – dramaturg, *Čardášová princezna* v Národním divadle Moravskoslezském Ostrava – dramaturg, *Fantom Londýna* taktéž v NDM Ostrava – spoluautor libreta, dramaturg) – při dnešním postavení dramaturga v tomto typu divadla si diplomantova schopnost zasáhnout aktivně – a pozitivně – do soudobé inscenační praxe zaslouží uznání.

Ad 2 – historicko-teoretický přístup: diplomant po celou dobu studií psal ‘o divadle’ v dílčích statích zaměřených na zkoumání hlubších, především historických souvislostí vývoje českého divadla „od operety k muzikálu“ v poválečném období: některé práce i publikoval v časopise *Disk* a ve sborníku *Generace a kontinuita* velké řady edice *Disk* („Epilog Jiřího Frejky“, *Disk* 25 – září 2008, který sumarizoval jeho bádání z magisterského oboru studia na divadelní vědě FF UK; „‘Osvobozené herectví’: Miroslav Horníček a Miloš Kopecký (nejen) v karlínském divadle“, *Disk* 29 – září 2009; „Operetní revoluce? (Opereta po válce: Kouřil, Burian, Radok)“, *Disk* 32 – červen 2010; „Pronikání muzikálu (první zahraniční muzikály na divadelních scénách na přelomu 50. a 60. let)“, *Disk* 35 – březen 2011; „Divotvorný počátek muzikálu v Československu“, *Disk* 40 – červen 2012 atd.); v souvislosti se

zkoumáním dnešní podoby muzikálu psal recenze na zahraniční i domácí inscenace, přispíval do divadelních programů; podílel se na koncepci nerealizované výstavy o muzikálu v Muzeu hudby i na analýze současného stavu muzikálu u nás (viz stať „Fenomén ‘český’ muzikál“ ve spoluautorství s Michaelem Prostějovským v *Disku* 39 z března 2012, publikovaném též ve sborníku *Co je české, to je hezké*), stejně jako na redakci knihy o muzikálu autora Michaela Prostějovského. Bádání ‘o divadle’ tedy vede diplomant v širokém spektru od základního výzkumu k popularizačním tendencím, od historicko-teoretických studií k publicistice.

Ke dvěma zmiňovaným aspektům – praktickému i historicko-teoretickému – bych po dosavadních zkušenostech připojila i aspekt pedagogický – diplomant osvědčil při dílčích přednáškách i při účasti na přípravě a (spolu)vedení seminářů schopnost metodicky, přehledně a smysluplně využívat zejména pramenného materiálu (archivní obrazová dokumentace, audio- a videonahrávky) a poutavým výkladem získat zájem studentů pro zvolené téma.

Disertační práce včetně příloh, domnívám se, dostatečně výmluvně zachycuje všechna hlediska, kterými se diplomant po celou dobu studia zabýval. ‘Chronologicko-tematický’ postup při mapování jednotlivých období a oblastí se v případě jednotlivých zkoumaných fenoménů, ať už šlo o inscenace nebo jejich jednotlivé tvůrce – autory, režiséry a zpívající herce či hrající zpěváky –, pochopitelně nejlépe osvědčil tam, kde mohl diplomant studovat autentický materiál (zejména textové, ale i hudební předlohy, audiovizuální záznamy) a konfrontovat jej jak s odbornou literaturou a s dobovými kritickými reflexemi, tak s neméně důležitými osobními konfesemi či vzpomínkami tvůrců. Podle mého názoru tak bylo dosaženo zvoleného cíle disertační práce, autorem formulovaného jako pokus o analýzu stěžejních okamžiků v poválečném vývoji našeho

zábavněhudebního divadla, které by zachytily jeho konkrétní podobu především ve výsledném scénickém tvaru, s přihlédnutím k příbuzným žánrům, umožňujícím tento vývoj pochopit.

Práci doporučuji k obhajobě.

Zuzana Sílová